

Κυριακή 14η Σεπτεμβρίου 2025

Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καί
Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(Ἰω. 19, 6 – 11, 13 – 20, 25 – 28, 30 - 35).

«...τετέλεσται» (Ἰω. 19, 30).

Τήν Παγκόσμια Ὑψωση τοῦ Τιμίου καί
Ζωοποιοῦ Σταυροῦ γιορτάζει σήμερα ἡ
οἰκουμενική Ὁρθοδοξία. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ
Χριστοῦ ὑποκλίνεται καί ἀσπάζεται τό
ἐργαλεῖο τό ὁποῖο χρησιμοποίησε ἡ σοφία καί
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο.
Ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ Ἑσταυρωμένου στεκόμαστε
στόν φρικτό Γολγοθᾶ μαζί μέ τήν πονεμένη
Παναγιά, μαζί μέ τόν ἀγαπημένο Ἰωάννη καί
ἀναλογιζόμαστε τό ἄφατο καί ἀπέραντο μυ-
στήριο τοῦ Σταυροῦ. Στεκόμαστε κάτω ἀπό
τά ματωμένα πόδια Ἐκείνου πού περπάτησε
ἀπό τό ἀπερινόητο μεγαλεῖο Του μέχρι τή
βρωμιά μας, γιά νά μᾶς συναντήσει καί νά μᾶς

κλείσει στήν αιώνια ἀγκαλιά Του, τήν ὁποία ἀνοίγει σήμερα ἐπάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ. Ἀκοῦμε τό διψασμένο στόμα Του νά λέγει τό «τετέλεσται» καί ἀναλογιζόμαστε: ποιά εἶναι ἡ σημασία αὐτοῦ τοῦ λόγου;

Τό «τετέλεσται» εἶναι ἡ λέξη πού κάνει τή σημερινή ἡμέρα γιορτή. Τό «τετέλεσται» εἶναι ἡ αἰτία τῆς παγκόσμιας ἀνθρώπινης χαρᾶς. Δέν λέγει αὐτόν τόν λόγο ὁ Ἰησοῦς γιά τόν ἑαυτό Του. Τό «τετέλεσται» δέν ἀφορᾷ τό γεγονός ὅτι ὀλοκλήρωσε τό ἔργο Του πάνω στή γῆ. Τό ἔργο τοῦ Θεανθρώπου δέν ὀλοκληρώνεται μέ τή θυσία τοῦ Σταυροῦ. Ὁλοκληρώνεται μέ τήν Ἀνάληψή Του καί μέ τήν ἐπέλαση τοῦ Παρακλήτου στήν κτιστή πραγματικότητα. Ὁλοκληρώνεται μέ τή Μετάσταση τῆς Θεοτόκου. Ὁλοκληρώνεται μέ τήν ὑπαρξη τῆς Ἐκκλησίας. Τό «τετέλεσται» λέγεται γιά τό τέλος τῆς ἐξουσίας τοῦ διαβόλου καί γιά τή λήξη τῆς πρόσκαιρης παντοδυναμίας τοῦ κακοῦ.

Ὁ Χριστός ἐπάνω στήν ἀποκορύφωση τοῦ πόνου τοῦ Σταυροῦ λέγει «τετέλεσται», γιά νά διακηρύξει ὅτι ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι τό πέρας τοῦ κακοῦ. Μετά τήν ὕψωση τοῦ Θεανδρικοῦ Σώματος στό ἱκρίωμα τοῦ Σταυροῦ ἡ ἁμαρτία καταργεῖται. Τό κακό βρίσκει τό τέλος του. Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ ρομφαία πού καρατομεῖ τό γεγονός τῆς ἁμαρτίας, ἀναιρεῖ τή φαινομενική δύναμη τοῦ κακοῦ καί διακηρύττει τήν παντοδυναμία τῆς ἀγάπης. Στήν κορυφή τοῦ Γολγοθᾶ, ὅπου φαίνεται ὅτι τό κακό θριαμβεύει, γίνεται ἡ μεγαλύτερη ἀνατροπή τοῦ σύμπαντος. Ἐκεῖ ὅπου ὁ δόλος, τό μίσος καί ἡ πονηρία συνέθεσαν τό μεγαλύτερο ἔγκλημα ὅλων τῶν αἰώνων, ἐκεῖ πραγματοποιεῖται ὁ ἐξευτελισμός τοῦ διαβόλου καί ἡ κατάργηση τοῦ κακοῦ. Πάνω στόν Σταυρό τό δηλητήριο τῆς ἁμαρτίας διαλύεται. Μέ τόν θάνατο τοῦ Θεανθρώπου θανατώνεται ὁ θάνατος, δεσμεύεται ὁ Ἄδης, ἐξαφανίζεται ἡ δύναμη τῆς ἁμαρτίας. Ἡ πτώση τοῦ ἀνθρώπου φτάνει μέχρι τόν Γολγοθᾶ. Ὅλη ἡ περιπέτεια

τοῦ ἀνθρώπου, μετά τήν ἐξορία του ἀπό τήν
 Ἑδέμ, φτάνει μέχρι τή βάση τοῦ Τιμίου
 Σταυροῦ. Ἀπό τή Σταύρωση καί μετά ὁ
 ἄνθρωπος κατέχει πλέον τό φάρμακο ἐναντίον
 τῆς ἁμαρτίας. Αὐτό τό φάρμακο εἶναι τό Αἷμα
 τοῦ Ἑσταυρωμένου. Ἀπό τόν Σταυρό καί μετά
 ἡ μετάνοια μπορεῖ νά ἔχει ἀληθινό νόημα καί
 νά φέρνει πραγματική καρποφορία. Ὁ Σταυ-
 ρός εἶναι τό ἄνοιγμα τῆς πατρικῆς ἀγκαλιᾶς
 στόν ἄσωτο υἱό πού ἐπιστρέφει. Ὁ Ἰησοῦς
 ἀπλώνει τίς ἄχραντες παλάμες Του καί δέχε-
 ται τά πικρά καρφιά, γιά νά φτιάξει μιᾶ τερά-
 στια, μιᾶ ἀπέραντη ἀγκαλιά, πού μέσα της
 χωράει καί χωνεύει ὅλη τήν ἁμαρτία τοῦ κό-
 σμου. Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι τό χωνευτήρι
 τῆς ἁμαρτίας. Ὁ πονεμένος καί θυσιαζόμενος
 Κύριος φωνάζει τό «τετέλεσται», γιά νά μᾶς
 δώσει τό σύνθημα καί τήν ἐλπίδα ὅτι στή δική
 Του θυσία τελειώνουν ὅλα τά ἄσχημα αὐτοῦ
 τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ πού κορυφώνεται ἡ κακία,
 θριαμβεύει ἡ ἀγάπη, ἐκεῖ πού κλιμακώνεται ὁ
 πόνος, ἔρχεται ἡ ἀνακούφιση, ἐκεῖ πού περισ-

σεύει τό δάκρυ, ἔρχεται ἡ μυστική παρηγοριά τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ. Τό «τετέλεσται» εἶναι ἡ ἰαχή τοῦ θριάμβου, πού μέ αὐτοπεποίθηση ἐκτοξεύει ὁ πανίσχυρος Κύριος σέ κάθε ἐκπρόσωπο τοῦ σκότους καί τῆς πονηρίας. Τό «τετέλεσται» εἶναι τό σάλπισμα, μέ τό ὁποῖο ὁ Θεάνθρωπος Σωτήρας ἀναγγέλλει τήν κάθοδό Του στά σκοτάδια τοῦ Ἄδῃ, ἐκεῖ ὅπου ὁσονούπω κατέρχεται, γιά νά διαλύσει τόν θάνατο καί νά φέρει ζωή καί ἀνάσταση στό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὅλοι ἐμεῖς, πού ἀκοῦμε σήμερα τό θριαμβευτικό «τετέλεσται» τοῦ Ἰησοῦ καί ἐπιθυμοῦμε νά προσκυνήσουμε τό ξύλο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἁμαρτία καί τό κακό συνεχίζουν νά ταλαιπωροῦν τόν κόσμο μέχρι τίς ἡμέρες μας. Ἡ πικρή ἐμπειρία μᾶς διδάσκει πώς πάντοτε ὁ κόσμος κείτεται στό πονηρό. Ὁ ρύπος τῆς ἁμαρτίας ἐξακολουθεῖ νά βρωμίζει τή ζωή, τίς πράξεις καί τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀνθρωπότητα ταλαιπωρεῖται ἀπό τίς ἐπιλογές καί τίς πτώ-

σεις της σέ σημείο αὐτοκαταστροφικό. Ἀλλά καί ἐμεῖς, πού γνωρίζουμε τήν ἀλήθεια, δυστυχῶς ἀμέτρητες φορές πλανιόμαστε στήν ἀπάτη τοῦ ψεύδους. Πονᾶμε ἀπό τά λάθη μας. Πληγώνουμε τόν ἑαυτό μας, τούς διπλανούς μας καί τή φύση ὁλόκληρη. Μπροστά στόν Τίμιο Σταυρό, ὅμως, ἔχουμε τήν πεποίθηση πώς ὑπάρχει ἐπιστροφή καί διόρθωση γιά ὅλα. Ὅσο καί ἂν αὐξάνεται ἡ ἁμαρτία, ποτέ δέν μπορεῖ νά ἀνατρέψει τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σταυρός πάνω ἀπό τήν κορυφή τοῦ Γολγοθᾶ ἐπισκιάζει ὅλο τό σύμπαν. Τό φῶς τοῦ Σταυροῦ διαλύει ὅλα τά σκοτάδια τῶν ψυχῶν μας. Αὕτη τή δύναμη τή δίνει στό Σταυρό ἡ δική μας μετάνοια. Ἐφόσον προσερχόμαστε μέ συναίσθηση καί ἐπίγνωση πώς θά ἀγγίξουμε τή θεϊκή ἀγάπη, ἐφόσον παραδεχόμαστε τήν ἀναξιότητά μας μπροστά στήν καθαρότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί ἐφόσον εἴμαστε ἀποφασισμένοι νά παλέψουμε, νά ἀγωνιστοῦμε, νά πολεμήσουμε μέ τή δύναμη τοῦ Ἑσταυρωμένου κάθε μορφή τοῦ κακοῦ,

τότε ἡμεῖς ἐνεργοποιοῦμε τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ καί τόν μετατρέπουμε σέ πανίσχυρο ὄπλο ἐναντίον τῶν παθῶν, τῶν λαθῶν καί τοῦ διαβόλου. Μπροστά στόν πανσεβάσμιο Σταυρό φωνάζουμε κι ἡμεῖς τό «τετέλεσται». Τετέλεσται ἡ ἁμαρτία, τετέλεσται ἡ ἀνοησία τῆς ἀποξένωσης ἀπό τόν Θεό, τετέλεσται ἡ περιπλοκότητα τοῦ ἐγωισμοῦ, τετέλεσται ἡ ἀδυναμία τῶν ἐπιθυμιῶν, τετέλεσται ἡ ἀπανθρωπιά τοῦ συμφέροντος, τετέλεσται τό ψέμα τῆς βόλεψης καί τῆς δύναμης τῶν δεδομένων αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Γιορτή καί πανηγύρι ἔχουμε σήμερα. Τετέλεσται ὁ θάνατος. Ἀρχίζει ἡ ζωή. Αὐτῆς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς ἃς εἴμαστε χαρούμενοι ἀποδέκτες καί ἄξιοι κληρονόμοι ἀπό τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.